UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

res ſine ꝑſeuerantia pugnare poſſunt ꝯui-
cia/ſed vincere nunꝙ. Sola em̄ ꝑſeueran
tia vincit ⁊ coronat. Mat. x. Qui ꝑſeuera-
uerit vſqꝫ in finē hic ſaluus erit. Et q: ſa-
cra cōmunio hominē roborat: iō ꝑſeuera
re facit. Vn̄ de helia dicit̄. iiij. Reg. xix. ꝙ
ambulauit in fortitudie cibi illius vſqꝫ ad
montē dei oreb. Oreb em̄ interpretat̄ ſoli
tudo. Et ꝑ hoc ſignificat̄ ꝙ homo per vir-
tutem hu9 ſacramenti ambulat in via dei
quouſqꝫ anima ſoluta a corpe quaſi ſola re
maneat dum corpus terre tradit̄ ⁊ anima
ſurſum eleuat̄. ¶ Terti9 eſt ſumm9 diui-
nitatis preguſtatio. Vn̄ Inno. Sapiētia
dei que ſe per viſibilia manifeſtat volens
euidenter oſtendere. ꝙ ipa eſt cib9 anima-
rū carnem aſſumptā ꝓpoſuit in eduliū. vt
per cibum humanitatꝫ inuitaret ad guſtū
diuinitatis. Ibi quippe guſtari poteſt di-
uina bonitas ⁊ largitas in reficiendo: et
diuina ſapientia in viuificando. Nam vn-
de mors oriebat̄. ſ. ex guſtu/ inde vita re-
ſurrexit. Dictū em̄ fuerat ade. Gen̄. ij. In
ꝗcunqꝫ die comederis morte morierꝫ. De
hoc aūt d̄r. Qui manducat hunc panē vi-
uet in eternū. Ibi etiā habet deguſtari di-
uine dulcedis imenſitas ꝓpter experiētiā
tanti amoris. Quid em̄ dulcius ꝙ̄ ſentire
ſe ſic amari a ſūmo dn̄o. Sap. xij. O ꝙ̄ ſua
uis eſt dn̄e ſp̄us tuus in nobis. ¶ Quart9
eſt glorie adeptio. ſ. per chr̄m ibi contentū
⁊ per paſſionem ei9 ibi repreſentatā. vt di-
ctum eſt in p̄mo art. Ipe em̄ chr̄s eſt vita
nr̄a Col. iij. Cum aūt chriſtus apparuerit
vita veſtra: tunc ⁊ vos apparebitꝫ cū ipſo i
gloria. Apparet itaqꝫ i hoc ſacramēto ma
ximū dei donū. Nam etſi bti in patria chri
ſto fruant̄ letius ꝙ̄ nos: nos tn̄ in eucha-
riſtia ipm ſumimus fructuoſius. Per hoc
em̄ proficere poſſumus non ſolū in accidē
tali p̄mio: ſed etiā i eſſentiali: beati ṽo nō.
Beati ꝗdem chr̄m habent ſecurius: ſed
nos mirabilius. Vnde patet quāta ſit ad
hoc ſacramentū habenda reuerētia. Sed
heu ꝙ̄ multi irreuerēter accedunt tā ſacer
dotes ꝙ̄ laici: cum tn̄ frequenter legam9
etiam bruta animalia ad ipm reuerentiaꝫ
exhibuiſſe. vt ptꝫ per multa exempla in ſu
perioribꝫ ſmonibꝫ poſita. ¶ Exemplū p̄-
terea aliud legimus celeberrimū qd̄ conti
git dum ſanctus Antonius de Padua ari

mini predicabat. Ibi nanqꝫ heretic9 ade-
rat male ſentiens de corpore chriſti. In cu
ius cont[...]tū hoſtias nō cōſecratas ſepi
us aſino [...] ꝓbebat in cibum. Cum ṽo h
innotuiſſet antonio defenſori fidei acerri-
mo eū dure redarguit/veritatēqꝫ ſacramē
ti ſibi fideliter ꝑſuaſit. Cum ṽo pertinax
ille aſſereret aſinū ſuū i p̄ſepe tali cibo de-
paſtū conuenit cū eo antonius vt de h ex-
perientia fieret: ſic vicꝫ ꝙ per tres dies aſi
nus ſine cibo maneret: ⁊ die tertia antoni-
us miſſa celebrata reſeruato ſacramento.
illud int̄ hoſtias nō ꝯſecratas reponeret:
atqꝫ iſto mō aſinus famelicus incitaret̄ ad
pabulum. Qd̄ cū factum fuiſſet corā mul
titudine maxia anial illud appropinquās
ſporte in q̄ corpus chriſti erat relicꝫ reūt re-
conditū: ex miraculo dei recognouit dn̄m
ſuum ac caput ⁊ pedes inclinans ipm hu
militer adorauit: nec ei cura fuit de cibo ꝗ
indigebat. Cūqꝫ verberibꝫ ab illo heretico
angeret̄: traheret̄: ⁊ volueret̄: ſemp facie-
bat vt prius. Ob qd̄ hereticus ille ⁊ alij ꝙ̄
plurimi oi errore depoſito ad verā fidē re
dierunt. Antonius aūt deo gratias refe-
rens: ſacramentū honorifice in loco debi-
to repoſuit. Heu heu aſinus recognouit
dn̄m ſuū: ⁊ multi pctōres contēnunt. de ꝗ
bus dicere pōt dn̄s illud Joā. xvj. Nō no
uerunt patrē neqꝫ me ⁊c̄.

Ertius ar. Aud. ⁊c̄. Forte igitur dice
tis ꝙ per hoc ſacramentū ia habetis
ius hereditatis celeſtis: ⁊ ſic non timetis
amittere. Audite itaqꝫ qd̄ iura dicūt. Iu
ri ſuo renunciare p̄ſumit̄ ꝗ iuri ſuo contra-
rium facit. ff. de minoribꝫ. l. Si fili9. ⁊ ex-
tra de appellationibꝫ. Si ſolicitudinē. Po
ne exemplū de herede ꝗ contradicēti ad-
uerſario chirographū tradit in ꝗ confitet̄
hereditatē vēdidiſſe illi aduerſario ⁊ p̄ciū
recepiſſe. Nonne talis p̄ſumit̄ renunciaſſe
iuri ſuo. Expone ⁊ applica notando ꝙ pec
cator in ꝓpria conſcientia gerit litterā con
tra ſe per quā velit nolit teſtificabit̄ amiſ-
ſiſſe celeſtē hereditatē ⁊ reum eſſe mortis
eterne. Rom. ij. Teſtimoniū illis reddent
te conſcientia ipſoꝝ ⁊ intra ſe cogitationū
accuſantiū aut etiam defendentiū in die cū
iudicabit de9 occulta hoim.

¶ Dn̄ica. j. poſt trinitatꝫ. Sermo. j.

Mortuus ē aūt m
r diues ⁊ ſepult⁹ eſt in inferno
Lu.xvj. In h̄ apparuit chari-
tas dei in nobis qm̄ filiū ſuū vnigenitum
miſit in mundū vt viuam⁹ p̄ eū.j.Jo.iiij.
Vult ibi btūs ioānes nos inducere ad di
uinā charitatē ne ſim⁹ ſiles illi diuiti epu
loni ⁊ imiſericordi q̄ tn̄ mortuus eſt et ſe-
pultus in inferno. In illis aūt v̄bis beati
ioānis tria ſunt notanda.
¶ Primū diuine i nos charitatis cōmēda
tio. apparuit charitas dei in nobis.
¶ Scōm cōmendationis rō. qm̄ filiū ſuū
vnigenitū miſit in mundū.
¶ Tertiū rōnis ↄfirmatio. vt viua. p̄ eū.
De p̄mo Hiere.xxxj. In charitate perpe
tua dilexi te ⁊c̄. De ſcdo Gal.iiij. Vbi ve
nit plenitudo tp̄is miſit de⁹ filiū ſuū. De
tertio Jo.v. Amen amē dico vob q̄a q̄ver
bū meū audit ⁊ credit ei q̄ me miſit: habet
vitā eternā.

Mortuus ē ⁊c̄.
Primus ar. An vez ſit infernū eē in q̄
reprobi torq̄ant̄. Q, non. hoc eīm nō videt̄
cōdecens infinite dei miſcdie. ¶ Cōtra. q̄a
d̄r diues ille ſepult⁹ eē in inferno. Rn̄. ſm
Boñ. et Rich. de media villa in. iiij. diſ.
xliiij. Sicut ſe hȝ miſcdia dei ad electos/
ſic ei⁹ iuſticia ad reprobos. Sed diuia mi
ſericordia ⁊ bonitas p̄parauit electis locū
delitioſū. ſ. celū empyreū et plenitudinem
gaudioꝝ atq̄ȝ bonoꝝ oim. ḡ ⁊ diuina iuſti
cia reprobis p̄parauit locū viliſſimū ⁊ hor
rendū. vbi eſt ſumma triſticie amaritudo
⁊ miſeriaꝝ atq̄ȝ tormentoꝝ inumerabilis
multitudo. Hoc ex Rich. et Boñ. ¶ Pro
fundamēto. Phi ⁊ poete ſenſerūt infernū
eſſe Ouidi⁹ li. metamor. Mille capax adi
tus ⁊ aptas vndiq̄ȝ portas. Vrbs hȝ vtq̄ȝ
fretū de tota flumia terra. Sic oēs anias
loc⁹ accipit ille, nec vlli: Exiguus p̄plo eſt
Vbi facit Ouidi⁹ deſcriptionē inferni. et
Senec. in tragedijs. Ingēs vorago fau-
cib⁹ faſtis patȝ. Latuq̄ȝ pandit oib⁹ p̄plis
iter. Cum ḡ q̄rit̄ An vez ſit ⁊c̄. Dic rn̄. vt
ſ. ¶ Poſt rn̄ſionē aūt dicas. Vl'tū p̄deſſe
poterit pene infernal' ↄſideratio. Sic ei di
cit Greg. Pena oculos apit: q̄s culpa clau
dit. Et ꝓpter ad apiendos mentꝭ oculos/
ad videnda p̄icula/ q̄b⁹ ſubiacent pctōres in
euang. hod. ꝓponit̄ exēplū de diuite repro-
bo/ ad terrorē nob̄ incutiēdū. Et de pauꝑe
lazaro ꝓponit̄ exemplū ad imitationē pati-
entie. q̄ d̄ pauꝑtate ad diuitias/ de afflicti
one ad delitias/ de fame ad ſatietatē/ de la
bore ad requiē/ de ignominia ad honorē
tranſiuit. Proponit̄ itaq̄ȝ anguſtia terribil'
q̄ anguſtiat̄ diues iſte ſuꝑbus/ auar⁹/ deli
tioſus. vt palā videam⁹ q̄ȝ fallaces ſunt di
uitie: delitie: ⁊ honores. Audite o pctōres
delitioſi cupidi: ⁊ elati ⁊c̄. Nec eīm diuitie
nec delitie: nec honores eū a morte p̄ſerua
re potuerūt. ſed eū in infernū p̄cipitauerūt
Sepius hec cogitate q̄ȝ diu viuitꝭ: ⁊ q̄ via
pergitis ↄſiderate. Attendite. via illa pi-
culoſa ē ⁊c̄. Vide ſ̄ ſabbo poſt. iiij. do. xl.
Secund⁹ ar. In euāge. notāda eſt tri-
plex conſideratio
¶ Pria ē ↄſideratio p̄ſonal' differētie
¶ Scda final' ↄſequentie.
¶ Tertia infernal' miſerie
In h̄ ſer. dicēdū de p̄ma vicȝ de differētia
q̄ fuit in p̄nti vita int̄ p̄ſonā paupis lazari
⁊ diuitis reprobi. Et hmōi differētia tan
git̄ in p̄ma p̄te euangelij in q̄ d̄r. hō q̄daȝ
erat diues q̄ induebat̄ purpura ⁊ byſſo. vſ
q̄ȝ ibi: vlcera ei⁹. vbi tāgit̄ triplex differen
tia int̄ diuitē ⁊ lazaꝝ.
¶ Pria ē differētia tp̄alis poſſeſſionis.
¶ Scda ē differētia corp̄alis diſpoſitiōis
¶ Tertia ē differētia carnal' nutritiōis
Pria eſt differētia tp̄alis poſſeſſionis: q̄r
vn⁹ diues. ali⁹ mendic⁹. Vn̄ de p̄mo dicit
euāge. Hō q̄dam erat di. Chry. Erat. nō
eſt/ q̄r p̄terijt q̄ſi vmbra fugiēs. De pauꝑe
dicit euangeliū. Et erat q̄dā mendic⁹ no-
mine lazar⁹ Amb. Narratio magꝭ q̄ȝ pa-
rabola videt̄ qm̄ etiā nomen exp̄mit̄. Sed
q̄rit̄ q̄re in euangelio etiā nō ponit̄ nomē
diuitis Rn̄ſio. Diues erat a deo reproba
tus. iō ſibi ignot⁹ q̄ ad noticiā approbati-
uā. Vn̄ reprobis dicet illud Lu. xiij. Ne-
ſcio vos vnde ſitꝭ. Diſcedite a me operarij
iniq̄tatuȝ. Pauꝑ v̄o q̄r p̄ approbationem
erat deo not⁹. iō noie ſuo exp̄mit̄ Vn̄ moy
ſi di. dn̄s Exo. xxxiij. Noui te ex noie. et. ij.
Tim. ij. Nouit dn̄s q̄ ſūt ei⁹. et Prouer. x.
Mēoria iuſti cū laudib⁹ ⁊ nomē ipioꝝ pu
treſcet. Scdm q̄ſdā aūt diues iſte erat na
bal. queȝ voluit dauid occidere: quia ſibi ⁊

ſuis victualia negauerat. In euãgelio aũt
ↄuenienter adiungit paup diuiti: qꝛ alter
alteri conferre debꝫ. Chryſ. Dũ diues ſu
ſtentat pauperẽ ſuſtentat a paupe. ¶ Scđa
eſt differentia corꝑalis diſpoſitiõis. qꝛ di//
ues iduebat purpura ⁊ byſſo Paup ãt iace
bat ad ianuã diuitis vlceribꝫ plenꝰ. Indu
ebat inquã diues purpura. ⁊ hoc deſuper
ad inanẽ gliam. Legit in hiſtoria rhoma
noꝝ. q̃ ille q̃ ṗmo apud eos purpura idu//
tus eſt fulmine ꝑcuſſus interijt. Et indue
bat byſſo. i. veſte linea candidiſſima ⁊ mol
liſſima de ſubtus ad carnẽ. Chryſ. Cine//
rem/puluerẽ/⁊ terrã/purpura ⁊ ſerico te//
gebat Greg. in omel. Si ſubtiliũ ꝓcioſaꝝ
ꝗ veſtiũ cultus culpandꝰ non eẽt: nequaq̃
ſmo dei tã vigilant exꝑmeret q̃ diues pur
pura indutus apud iferos torqueret. Ne
mo q̃ppe veſtimenta ꝓcioſa niſi ad inanem
gliam q̃rit: vt honoratior eſſe ceterꝭ videa
tur. Non eĩ vult ꝓcioſis veſtibꝫ indui. vbi
ab alijs non põt videri. Erat itaq̃ diues
ille indutꝰ purpura ⁊ byſſo. Sed nõ ſic pau
ꝑ: imo iacebat q̃ſi ꝑ languore ſe ſuſtinere ñ
valens ad ianuã diuitis. Nec eĩ intrauit
domũ: ⁊ tñ ei foris beneficium refectionis
diues nõ impẽdit. Non talis erat iob. q̃ di
cebat Iob. xiij. Foris non mãſit ꝑegrinꝰ: ⁊
oſtium meũ viatori patuit. Sꝫ notanduꝫ
q̃ ſic in pñti vita iacet paup ad ianuã diui
tis: ita in futura iacebit diues ad iannam
pauꝑis: nec intromitteẽ. Prouer. xiiij. Ia//
cebunt mali añ bonoſ: ⁊ iniq̃ añ portas iu
ſtoꝝ. Iacebat inquã paup vlceribꝫ plenꝰ:
vt crudelitatẽ non miſerantꝭ diuitꝭ ſuo cor
pore demonſtraret. ¶ Tertia eſt differen
tia carnal nutritionis. qꝛ diues epulabat
q̃tidie ſplendide. Paup ꝓo cupiebat ſatu
rari de micis q̃ cadebant de mẽſa diuitis.
Et nemo illi dabat. Greg. j. moral. Cele//
brari ſine culpa vix conuiuia pñt/pene ſꝑ
epulas concomitat voluptas. Nã cũ cor//
pus in refectionis delectatione reſoluitur:
cor ad inane gaudiũ relaxat. Epulabatur
itaq̃ diues ſplendide: non ſic paup q̃ cupi
ebat ſaturari non de ꝓcioſis cibarijs: ſꝫ de
micis q̃ cadunt de menſa diuitꝭ ⁊ nemo il
li dabat. qꝛ tali dño: talis familia. In hoc
ꝑꝫ nimia duricia diuitis ⁊ familie ſue. q̃a
perire ſinebant vnde paup ſatiari poterat.
Ex his itaq̃ diuiti cumulꝰ dãnationis in//
ferẽ: ⁊ pauꝑis patiẽtia ꝓbat Chryſ. Infe
liciſſime hoim/mortẽ tui corꝑis vides ia//
cere ante ianuã: ⁊ non miſererꝭ. Si dei ꝓce//
pta non [illegible]deras ſaltẽ miſerere ↄditionis
tue: ⁊ time ne ⁊ ipe talis efficiaris Cũ aũt
ſic iacens paup cuperet ſatiari de micis et
nemo daret: ſicq̃ fame cruciaret veniebãt
canes ⁊ lingebant vlcera eiꝰ. vñ magꝭ cu//
riales erant paupi q̃ dñs. Chryſ. Ulce//
ra q̃ nullꝰ hoim lauare dignabat ⁊ cõtre//
ctare: fere mites lambunt. Audite itaq̃ o
auari. Nunq̃d non multi ex vob ſiles ſunt
reprobo diuiti. Bern. Quantos videtꝭ ⁊
ipi lazaroſ eſuriẽtes: nudos egrotoſ: ⁊ plꝰ
de iumentꝭ vr̃is: plus de coꝝ faleris q̃ de
iſtoꝝ miſerijs cogitatꝭ. et Aug. lib. de ver//
bis dñi Inexplebil auaricia diuitis: nec ti
met deũ: nec hoiez veret: non ꝑcit pr̃i: ami
co fidẽ nõ ſuat: viduã opꝑmit: rem pupil//
li inuadit. Tales ꝑfecto non manebũt i//
pũiti ⁊ aliq̃ndo etiã grauiter in hac vita
puniunt. ¶ Exemplũ narrat in chronica
martiniana de q̃dã auaro q̃ emebat bla//
da multa tpe meſſiũ ſeruãs vt cariſtiã idu
ceret. Sed iuſto dei iudicio mortuꝰ ẽ miſe
rabilit. Nam cũ eẽt in q̃dã porticu i terra
ad iſta tractanda: ſubito mures innũeri d
terra egrediẽtes corã oibꝫ aſcenderunt ſuꝑ
corpꝰ eiꝰ ad rodendũ eũ. Et cũ multi non
poſſet eũ a muribꝫ defendere: portauerunt
eũ in naui. Sꝫ de naui etiã tot mures eie
rũt q̃ nec ibi potuerunt eũ defendere: ſꝫ de
mũ a muribꝫ corroſus ⁊ occiſus ẽ ſic ⁊ ipe
potiꝰ [illegible]ebat blada a muribꝫ corrodi q̃
iuſto ꝓcio vendere: ⁊ q̃ paupibꝫ ſubueni//
re. Si q̃ aũt auari non puniunt in pñti: tñ
non euadẽt diuinũ iudiciũ. Idõ eis dꝫ Ia.
v. Agite nũc diuites plorate vlulan. i mi
ſerijs q̃ ſupuenient vob Diuitie vr̃e putre//
facte ſũt. ⁊ veſt. ve. a ti. co. ſunt. Auꝝ ⁊ ar//
gentũ vr̃m eru. ⁊ eru. e. in te. vo. erit ⁊ mã.
car. ve. ſic ignis. Nã vt hꝫ Ia. ij. Iudiciũ
ſine miſericordia fiet ei q̃ non fecerit miſe.

TErtius ar. Audiſtis q̃m vituperat di
ues qꝛ imiſericors erat. Cauete ne ta
les ſitꝭ. Et notate q̃d lex dic. Liberti igra
ti patronis in ſuiturẽ redigunt. C. de igra
tis liberꝭ. l. j. Hanc ingratitudinẽ cõmit//
tit libertꝰ q̃n indigẽti patrono alimẽta de//
negat. C. de alendis liberis. l. Alimenta.
hꝫ etiam. xij. q. ij. c. Liberti. et. c. Diaconi.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ꝑ liberti eccl'ie ſi negocia ipſi⁹ facere con//
tempſerint vel ↄ͂ eccliam inſurrexerint i ꝑ
ſtinam ſeruitutē reuocanť. Po[illegible]ſū i ſpe
ciali iuxta iura p̄dicta. Uel po[illegible]exemplū
de filio regis in neceſſitate ꝛ pauptate cō//
ſtituto: cui tn̄ ciues nolunt ſubuenire cū tn̄
oino bona ſua habeant a rege: q̇ etiā eoſ a
dura ſuitute liberauit: q̇ ꝓpterea merito a
rege puniunť ꝛ in ſuitutem rediguntť. Ex
pone ꝛ applica ꝙ paupes indigentes ſunt
filij dei ꝛ qḋ eis denegať chr̄s reputat ſibi
denegari. Unḋ dicet imiſericordibꝫ illud
Mat.xxv. Quādiu vni ex minimis meis
feciſtis: mihi feciſtis.

¶Sermo.ij. pro dn̄ica.j. poſt Trinitatis

Mortuus ē͞at ꝛc̄. In hoc ē charitas non q̄ſi
nos dilexerim⁹ deū: ſʒ qm̄ ipe
prior dilexit nos: ꝛ miſit filiū ſuū ꝓpiciatio//
nem ꝑ pctis nr̄is. j. Joan. iiij. Tria ſūt ibi
notanda.

¶Primū ē nr̄e hūanitatꝫ igratitudo. In
hoc eſt charitas nō q̄ſi nos dilexe. deum.

¶Scḋm diuine charitatꝫ celſitudo: qm̄ ipe
prior di. nos.

¶Tertiū diuine benignitatꝫ claritudo. et
miſit filiū ſuū ꝛc̄.

De pmo Eſa. j. Iſrł me nō cognouit De
ſcḋo Ro. v. Cōmendat de⁹ charitatē ſuā
in nob. De tertio. j. Jo. ij. Ipe eſt ꝓpitia//
tio ꝑ pctis nr̄is: ꝛ non ſolū ꝑ nr̄is: ſed etiā
ꝑ toti⁹ mūdi ꝛc̄.

¶Mortuus ē ꝛc̄.

Primū⁹ ar. An dānati in inferno deuʒ
habeant odio: Ꝙ, nō. nulli⁹ pōt ipāʒ
dei bonitatē odio hr̄e. Cōtra Ps. Sup//
bia eoꝝ q̇ te ode. aſcē. ſꝑ. Rn̄det tho. j. iiij.
Affect⁹ mouet ex bono vel malo ap̄pheh̄e//
ſo. De⁹ aūt apphendiť dupl'r. Uno mō i
ſe. ſic in btis q̇ deū ꝑ eſſentiā videt: ꝛ ꝑ ef//
fect⁹. Sic a nob ꝛ dānatꝫ. Ipe igiť i ſei po
cū ſit ꝑ ēntiā bonitas n̄ pt alicui volūtati
diſplicere necꝫ odio hr̄i: ſʒ aliq̇ effect⁹ ei⁹
pn̄t eē volūtati repugnāteſ inq̄ntū ↄ̄riant
alicuiꝫ ſm̄ h̄ aliq̇s deū odire pt nō i ſeipo:
ſʒ rōne effectuū. Dānati ḡ deū pcipiētes i
effectu iuſticie q̇ ē pena: eū odio hn̄t. ſic eti
am penas q̄s ſuſtinēt. Hec tho ¶Pro p̄
ambulo. q̄m̄lti turpiť fallūť qꝛ ḋ iferno n̄
cogitāt: imo nec ḋ morte. quā tn̄ euadere
nequnt: imo quā iā icepeřt Se. ad lu. In
h̄ oēs fallimur ꝙ mortē nō ꝓſpicim⁹. ma
gna ꝑs ei⁹ iā p̄terijt: q̇cq̇d etatis nr̄e retro
ē mors tenet. Et Ouiḋ. li. metam. Labiť
occulte fallit qꝫ volatilis etas. ꝛ nihil ē an
nis veloci⁹. Stultiſſim⁹ ḡ eſt q̇ nō cogitat
de morte. p̄ſertim cū in pccōribꝫ p⁹ morteʒ
ſequať damnatio etn̄a: ꝑ quā irrepabil'r ſt̄
a deo ſepati. Queriť ḡ. An illi a deo ſic ex
pulſi deū odio habeāt: Dic rn̄ſi. vt. ſ. Ex
q̄ ↄclude ꝙ pccores iā inceperūt infernum
ſuū: qꝛ ↄ͂ diuinā iuſticiā odiūt. Qui eīm mor
taliť peccat: vellet deū nō velle pcc̄m ſuuʒ
punire. vt dic̄ Ber. O miſeri pccores ag
noſcite vr̄e volūtatis ꝑuerſitatē quā diui
no bn̄placito p̄ponitis. O fornicatores: o
auari: o lubrici ꝛ c̄ q̇ ſic deū ↄtemnitis ꝓpť
vr̄as ꝑuerſas volūtates. Certe et merito
vos ↄtemnet. Eſaie. xxxiij. Ue q̇ ſpernis
nōne et ipſe ſperneris: Sperneris inquaʒ
cū te dn̄s in tua ꝑuerſitate relinquet: et cū
tua praua affectione in infernuʒ der[illegible]ciet.

¶Figura: dr̄ Ezec. xxxij. ꝙ incircūciſi de//
ſcenderūt ad infernū cū armis ſuis. i. cum
animis deo rebellibꝫ. Per incircūciſos in//
tellige generaliť oēs pccores incorrigibi//
les ꝛ induratos. q̇bꝫ dr̄ Ecci xliij. Ue vo//
bis impij q̇ dereliq̇ſtis legem altiſſimi.

¶Scḋs ar. In pceḋ. ꝛc̄. In iſto de ſcḋa
q̇ ē ↄſideratio final' ↄſequētie. q̄ntuʒ
ſcʒ ad finē diuitis et paupis. Et hec cōſe//
quētia triplex eſt.

¶Pria eſt ↄſeq̄ntia ſil'is ↄcl'onis.

¶Scḋa eſt ↄſequētia hōrabil' receptōis.

¶Tertia ē ↄſeq̄ntia horribil' icarceratōiſ

Pria ē ↄſeq̄ntia ſil'is ↄcl'onis. qꝛ factū eſt
vt more. medi. Mortu⁹ ē āt ꝛ di. ḡ vtercꝫ
mortu⁹ ē. Un̄ i libello ḋ ↄtep. mū. Mors
reſecat: mors oē necat qḋ carne creať Ma
gnificos p̄mit et modicos: cūctꝫ dn̄ať. Et
ij. Re. xiiij. Oēs morimř ꝛ q̄i aq̇ i tr. di. ꝛc̄

¶Scḋa ē ↄſeq̄ntia hōrabil' receptōnis q̇
ad paupem: q̇ portat⁹ ē ab angel' i ſinū a//
brae. Loc⁹ q̇etꝫ btoꝝ dr̄ ſin⁹ ad ſiľitudinē
ſin⁹ marꝫ: q̇ dr̄ loc⁹ q̇et⁹ a vētꝫ ꝛ tēpeſtati
b⁹. Et an̄ chr̄i paſſionē ſin⁹ iſte erat i libo.
Et hic ſin⁹ ſm̄ Aug. iḋ abrae dict⁹ ē: non
qꝛ ipi⁹ tm̄ ſit: ſʒ qꝛ ipe mr̄ꝫ gentiū pr̄ ſit.
q̇bꝫ ad imitādū ꝑ fidei pnc̄patū p̄poſit⁹ ē
Ebꝛy. Tāte pene repēte ḋlitijs cōmutāť: